04/06/2019

“Οι Άγιοι Πέντε Μάρτυρες είναι ζωντανοί και βρίσκονται ανάμεσά μας”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Οι Άγιοι Πέντε Μάρτυρες Ευστράτιος, Αυξέντιος, Ευγένιος, Μαρδάριος και Ορέστης, άθλησαν στην Καππαδοκία τον καιρό της βασιλείας των Ρωμαίων Αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού, το 296 μ.Χ. Τότε είχε ξεσπάσει ο φοβερότερος ίσως διωγμός εναντίον των χριστιανών, που είχε σκοπό να εξαλείψει από το πρόσωπο της γης κάθε χριστιανό.

Related image

Image not found or type unknown

Όπως είναι γνωστόν, η Βόρειος Ελλάδα ευλαβείται ιδιαίτερα τους Αγίους Πέντε Μάρτυρες. Κυρίως, η περιοχή του Πολυστύλου Καβάλας, όπου και ευρίσκονται τα περισσότερα εκ των Αγίων Λειψάνων τους, τα οποία κόμισαν μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, οι πρόσφυγες Καππαδόκες. Θαυμάσιες ψηφιδωτές παραστάσεις του Αγίου Ευστρατίου σώζονται στη Μονή Δαφνίου και στη Νέα Μονή Χίου, όπου μαρτυρούνται και θαυμαστά γεγονότα κατά τον Άγιο Νικόδημο τον

Αγιορείτη, ενώ οι Άγιοι Πέντε Μάρτυρες είναι οι Προστάτες της Σκήτης της Αγίας Άννης στον Άθωνα, στον Κυριακό Ναό της οποίας εικονίζονται δύο φορές. Πανυγηρικώς εορτάζει τους Αγίους και η Χίος, στον περικαλλή ναό του Αγίου Ευστρατίου στα Θυμιανά, η Σαντορίνη στον ομώνυμο ναό του Βουρβούλου καθώς και πολλές άλλες περιοχές της Ελλάδος.

Μετέχουν, πλέον, του Μεγάλου Ουρανίου Δείπνου και έχουν λάβει τον στέφανο του μαρτυρίου και της αιωνιότητος καθώς δεν δειλίασαν να ομολογήσουν την πίστη τους. Η Μνήμη των Αγίων Ενδόξων Μαρτύρων Ευστρατίου, Αυξεντίου, Ευγενίου, Μαρδαρίου και Ορέστου εορτάζεται στις 13 Δεκεμβρίου, μαζί με την Αγία Λουκία την Παρθένο. Τιμούνται, επίσης και την Παρασκευή της Ζωοδόχου Πηγής. Τα χαριτόβρυτα Λείψανά τους, βρίσκονται στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος και 5 Μαρτύρων Πολυστύλου Καβάλας.

Οι Πέντε Μάρτυρες έχουν κάνει άπειρα θαύματα.

Ένα χαριτωμένο γεγονός, έλαβε χώρα σε ένα μετόχι της Νέας Μονής Χίου, αφιερωμένο στους Αγίους. Το χρόνο που συνέβη το Θαύμα, βαρύς και σφοδρός επέπεσε ο χειμώνας. Εξαιτίας του υπερβολικού χιονιού δεν μπόρεσαν οι πατέρες να κατέβουν στο μετόχι ούτε και οι προσκυνητές να έλθουν στο εκκλησάκι. Μόνος του ο εφημέριος χτύπησε το σήμαντρο, εποίησε ευλογητός και άρχισε τον Όρθρο.

Ξαφνικά βλέπει Πέντε ευπρεπείς ανθρώπους, που εισήλθαν με ευλάβεια στο Ναό, άγνωστοι στον ιερέα, να παίρνουν θέσεις, ανά δυο στα αναλόγια και στο μέσον ο νεότερος να κανοναρχεί. Τα πρόσωπά τους οικεία, η ενδυμασία τους παράξενη, οι φωνές τους λαμπρές, το ύφος τους επιβλητικό. Έχαιρε και ηγάλλετο καθ’ εαυτόν, δοξάζων Τον Θεόν ο εφημέριος, για τους αναπάντεχους βοηθούς. Τον κεντούσε όμως η περιέργεια να μάθει ποιοι ήταν. Έφτασε η ώρα του συναξαρίου. Ο νεαρός κανονάρχης διαβάζει: ... Ο δε Άγιος Ορέστης απυγόμενος τω κραββάτω εμειδίασεν και προσεσχηκώς τω Αγίω Ευστρατίω είπεν: Εύξαι υπέρ εμού... . Δηλαδή, ο δε Άγιος Ορέστης, καθώς οδηγείτο στο κρεββάτι εμειδίασε και αφού πλησίασε τον Άγιο Ευστράτιο, τον παρεκάλεσε να προσευχηθεί. Τη στιγμή εκείνη, ο άνθρωπος που έμοιαζε με τον Άγιο Ευστράτιο σηκώνει τα μάτια του και βλέποντας με πολλή προσοχή τον όμοιο του Ορέστη, του λέγει:

—Γιατί μεταβάλλεις τα λόγια και δεν τα λες όπως είναι γραμμένα; Ανάγνωσε το σημείο αυτό για δεύτερη φορά. Αυτός όμως και πάλι άλλαξε το ρήμα και αντί να αναγνώσει εδειλίασε, επειδή ντρεπόταν ξαναείπε, εμειδίασε . Τότε ο Άγιος Ευστράτιος του φωνάζει δυνατότερα:

—Διάβασε το όπως το έπαθες, διότι δεν εμειδίασες βλέποντας το κρεβάτι, αλλά εδειλίασες. Και αμέσως μετά από το λόγο αυτό και οι Πέντε έγιναν άφαντοι. Βλέποντας ο ιερέας το παράδοξο έμεινε άφωνος για πολλή ώρα. Όταν συνήλθε, τελείωσε την ακολουθία όπως-όπως. Με φόβο διηγήθηκε κατόπιν το γεγονός σ' αυτούς που ήρθαν αργότερα.

Ένα άλλο θαύμα, συνέβη στο Άγιον Όρος και συγκεκριμένα, κοντά στην Σκήτη της Αγίας Άννης. Διηγείται ένας γέροντας της Σκήτης : Αυτό που αξίζει να σας πω, είναι το θαύμα που έγινε για την αγιογράφηση του Κυριακού (δηλ. της κεντρικής εκκλησίας της Σκήτης). Οι αγιογράφοι Αθανάσιος και Κωνσταντίνος εζήτησαν ένα υπέρογκο ποσόν από τους Αγιαννανίτες πατέρες, για να ιστορήσουν το Κυριακόν. Οι πτωχοί πατέρες δεν είχαν φυσικά χρήματα κι έτσι οι αγιογράφοι έφυγαν προς την πλευρά της Μεγίστης Λαύρας, προς μεγάλη λύπη των Αγιαννανιτών. Στον δρόμον όμως συναντήθηκαν με Πέντε "αλλιώτικους" ανθρώπους, οι οποίοι σ' ενέπνεαν καθώς τους κοίταζες. – Ευλογείτε· είπαν οι αγιογράφοι. Ο Κύριος, απήντησαν με μια φωνή οι Πέντε και ρώτησαν: Ποιοι είστε και πού πάτε; – Αγιογράφοι είμαστε και φεύγουμε άπρακτοι από την Αγιάννα, διότι δεν τα βρήκαμε με τους πατέρες οικονομικώς για να ιστορήσουμε το Κυριακό τους. Τότε ο ένας

από τους Πέντε που έμοιαζε επικεφαλής, είπε αυστηρά: – Αυτά είναι ανήκουστα... Μα είναι δυνατό να ζητάτε μεγάλα χρηματικά ποσά από ακτήμονες πατέρες, όπως είναι όλοι οι μοναχοί; Είναι δυνατό; Να και οι τέσσερις εδώ αδελφοί μου, το ίδιο λέγουν. Συμφωνείτε Αυξέντιε, Ευγένιε, Μαρδάριε, Ορέστα; – Το αυτό φρονούμεν Ευστράτιε και ημείς! Οι δύο αγιογράφοι τα χρειάσθηκαν, γιατί κατάλαβαν πως είχαν να κάνουν με Αγίους, οι οποίοι τους είπαν και τούτο: – Να επιστρέψετε πάραυτα ν' αγιογραφήσετε το Κυριακό και ό,τι σας δώσουν οι πατέρες, να το πάρετε λέγοντας "να 'ναι ευλογημένο"· τίποτ' άλλο. Επίσης στον αριστερό χορό ν' αγιογραφήσετε τους Πέντε Μάρτυρας Ευστράτιον, Αυξέντιον, Ευγένιον, Μαρδάριον και Ορέστην. Αμέσως μετά εξαφανίσθηκαν από τα έκπληκτα μάτια των δύο αγιογράφων, οι οποίοι κατασυγκινημένοι έκαναν και ξαναέκαναν τον σταυρό τους, καθώς επέστρεφαν στο Κυριακό το οποίον αγιογράφησαν εξαιρετικά, αφού βεβαίως ανέφεραν στους εμβρόνητους πατέρες της Σκήτεως το θαύμα.

Οι Άγιοι Πέντε Μάρτυρες είναι ζωντανοί και βρίσκονται ανάμεσά μας. Να επικαλούμαστε, λοιπόν, την βοήθειά τους, όποτε την χρειαζόμαστε. Έχουν γίνει κι άλλα πολλά θαυμαστά, ιδίως στον ομώνυμο Ναό τους, στο Πολύστυλο Καβάλας, όπου φυλάσσονται τα Τίμια Λείψανά τους. Ας προσευχόμαστε όλοι στους Αγίους,

να πρεσβεύουν στον Κύριο και Θεό, για την σωτηρία μας.

Η Αγία Κασσιανή η Υμνογράφος, τους χαρακτηρίζει » πεντάχορδο λύρα και πεντάφωτο λυχνία «. Η ίδια έγραψε το δοξαστικό τους :

Δόξα. Ἦχος δ’. Εἰκασίας (Κασσιανῆς)

Τήν πεντάχορδον λύραν καί πεντάφωτον λυχνίαν, τῆς Τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τούς θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ὑμνήσωμεν καί εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. Χαίροις ὁ καλῶς ὑπό Θεοῦ στρατευθείς, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρατιᾶ καί τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ῥήτορσι ῥήτωρ, Εὐστράτιε θεόσοφε. Χαίροις ὁ τό τάλαντον τό ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθέν, ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος, Αὐξέντιε μακάριε. Χαίροις ὁ τερπνότατος ὄρπηξ, τῆς θεϊκῆς εὐγενείας, Εὐγένιε θεόφρον. Χαίροις ὁ ὡραῖος τῇ μορφῇ, τῇ δέ γνώμῃ ὑπέρκαλος καί ἀμφοτεροδέξιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος ὅλος, πανόλβιε Ὀρέστα. Χαίροις ὁ στίλβων καί διαυγής μαργαρίτης, ὁ τάς βασάνους τάς πικράς, χαρμονικῶς ὑπομείνας, Μαρδάριε ἀήττητε. Χαίροις ὁ ἰσάριθμος χορός τῶν φρονίμων Παρθένων· οὕς καθικετεύομεν, πάσης ὀργῆς καί θλίψεως λυτρώσασθαι καί τῆς ἀφράστου ὑμῶν δόξης, συμμετόχους ποιῆσαι, τούς τήν ἐτήσιον ὑμῶν, μνήμην γεραίροντας.

Ἀπολυτίκιον

Ψάλλεται ἐν Πολυστύλῳ.

Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πεντάριθμον φάλαγγα τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὑμνήσωμεν ἄσμασιν οἱ φιλέορτοι πιστοί· Εὐστράτιον πάνσοφον, ἔνδοξον τε Ὀρέστην, Αὐξέντιον τὸν θύτην, σὺν αὐτῷ Εὐγενίῳ καὶ Μαρδάριον θεῖον. Πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.